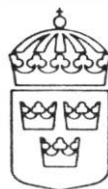


Motion till riksdagen

1985/86:580

Nils G. Åsling

Förslag till slutlig reglering av statsbudgeten för budgetåret 1986/87, m. m. (kompletteringsproposition) (prop. 1985/86:150)



Mot.
1985/86
580-581

I den reviderade finansplanen, regeringens proposition 1985/86:150, bil. 2, föreslår jordbruksministern vissa skogspolitiska åtgärder för att främja skogsproduktionen. Den snabbaste verkande insatsen för att höja produktionen i skogsbruket i Norrlands inland vore ett väsentligt ökat skogsvägbyggande. I en utredning, Vägplan -80, visades t. ex. att med nu tillämpade drivningsmetoder kan 36 % av skogsmarksarealen i Jämtlands län sägas vara utan väg. För att uppnå full tillgänglighet inom 15 år skulle behöva byggas ca 379 km stödberättigade bilvägar per år. Motsvarande bidragsbelopp skulle alltså för att genomföra dessa åtgärder utgöra ca 22 milj. kr. per år i nuvarande penningvärde. Under senare år har i stället anslaget till skogsvägbyggande sänkts, trots att skogsvårdsstyrelsens planeringsreserv är betydande.

Till bilden hör även att Jämtlands län för närvarande har hög arbetslöshet inom byggnads- och anläggningssektorn. Av nyligen gjord inventering framgår att ca 120 entreprenadmaskiner i vinter stått uppställda. Av de kända investeringsplanerna i länet framgår att sysselsättningsläget endast marginellt kommer att förbättras under den stundande sommaren.

Det är därför angeläget att dessa produktionsresurser nu kan nyttiggöras för att intensifiera skogsbruket och höja råvaruproduktionen, vilket enligt jordbruksministern är angeläget med hänsyn till industrins ökade produktionskapacitet.

Jag föreslår därför en uppräknig av anslaget till skogsvägbyggande i Jämtlands län med i första hand 10 milj. kr.

Ett markant inslag i bilden av den industriella utvecklingen i Norrlands inland är den låga förädlingsgraden av skoglig råvara. Detta har en historisk bakgrund, eftersom flottningen i de norrländska älvarna på ett för tiden rationellt sätt förde virkesråvaran ner till kusten där industrin byggdes. Sedan många år är inte flottningen längre ett tänkbart transportmedel för virkesråvara. Då framstår det, i synnerhet när det gäller sågverksindustrin, angeläget att en ökad del av den skogliga råvaran i Norrlands inland förädlas närmare råvarutillgångarna. Transportekonomiska och produktionsmässiga skäl talar för en utbyggnad av träförädlingsindustrin i Norrlands inland. Mot denna bakgrund är det omotiverat att den tillståndsprövning som nu sker enligt byggnadslagens 136 a § också avser Norrlands inland. Tillståndsprövningen för träförädlingsindustrier befintliga eller planerade inom stödområdena A och B bör alltså avskaffas som ett led i att främja den industriella utbyggnaden i Norrlands inland.

I regeringens proposition framläggs även förslag om vissa ökade möjligheter till avsättning av virkeslikvider till skogskonto. En i sammanhanget angelägen reform för att underlätta generationsskiften och underlätta fastighetsöverlåtelser till aktiva brukare vore att medge att insättningar på skogskontot får ske upp till 15 år och att skogskontots innehavare får disponera kontot på oförändrade villkor även sedan vederbörande fastighet försålts.

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställer jag

1. att riksdagen beslutar höja anslaget till skogsbilvägbyggande i Jämtlands län med 10 milj. kr.,
2. att riksdagen beslutar att som sin mening ge regeringen till känna det som i motionen anförts beträffande tillståndsprövningen av träförädlingsindustrier inom stödområdena A och B,
3. att riksdagen beslutar medge att skogskonto får användas i 15 år och på oförändrade villkor disponeras av innehavaren även sedan fastighet avyttrats.

Stockholm den 12 maj 1986

Nils G. Åsling (c)